

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

28. november 2006

I forbindelse med behandlingen af (L 11) Forslag til Lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatører og tolke, lov om dispachører og ophævelse af lov om registrerede arkitekter (Forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 8. november 2006 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 3:

”Hvordan foretages vurderingen af, om de uddannelsesmæssige kvalifikationer er sammenlignelige?”

Svar:

Direktiv 2005/36/EF samler grundlæggende betingelser og garantier i eksisterende EF-sektordirektiver og generelle EF-direktiver i ét direktiv. Princippet om automatisk anerkendelse på grundlag af samordning af mindstekrav til uddannelse opretholdes i forhold til de erhverv, som i dag er omfattet af EF-sektordirektiver (fx læger, tandlæger, dyrlæger) ligesom de rammer og regler, der i dag gælder for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer inden for andre erhverv, også opretholdes.

Kvaliteten i uddannelseskvalifikationerne for de uddannelser, der er omfattet af de sektorale ordninger, sikres med fælles minimumsuddannelseskrav. Den frie bevægelighed og den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser for områderne sygeplejersker, læger, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter er således baseret på det grundlæggende princip om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumskravene er harmoniseret i det omfang, EU/EØS-landene og Schweiz er nået til enighed herom.

For så vidt angår anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer inden for andre erhverv, har vi allerede i dag en velfungerende ordning om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU, hvorefter

en EU-/EØS eller Schweizisk statsborger ikke kan nægtes adgang til erhvervet, som pågældende er fuldt kvalificeret til at udøve i sit eget land, medmindre danske kompetente myndigheder konstaterer væsentlige forskelle mellem medbragte kvalifikationer og danske lovkrav til udøvelse af det samme erhverv. I givet fald har erhvervsudøveren pligt til at udligne forskellene og forelægge bevis herfor, før den danske myndighed kan udstede det danske autorisationsbevis.

Vedtagelsen af lovforslag (L 11) og implementering af direktiv 2005/36/EF ændrer ikke ved de kompetente myndigheders mulighed for at påse, om betingelserne for erhvervsudøvelse på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til danske lovkrav er opfyldt, hvis erhvervsudøvelsen sker under dansk titel.

Hvis tjenesteydelsen udføres under den titel, der anvendes i etableringsstaten eller under tjenesteyderens uddannelsesbevis, kan værtsstaten stille krav om, at personer, som er etableret inden for det lovregulerede erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser her i landet, får pligt til at give modtagerne af disse ydelser visse oplysninger i overensstemmelse med direktivets artikel 9.

Der skal gives oplysning om den pågældendes faglige titel. Endvidere skal der gives oplysning om eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

Kompetente myndigheders ret til at føre tilsyn, anvende faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner berøres heller ikke med lovforslaget, og udenlandske erhvervsudøvere, som etablerer sig her i landet eller udøver tjenesteydelser midlertidigt og lejlighedsvist, er underlagt de danske faglige og disciplinære regler.

Dette svar fremsendes i 5 eksemplarer.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder